

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2733/2024
30.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство одбране, Упрва за инфраструктуру Београд, кога заступа Војно правобранилаштво, са седиштем у Београду, против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Вања Мишковић, адвокат из ... и Стамбене заједнице број ... у ул. Јурија Гагарина на Новом Београду, чији је пуномоћник Горан Ђурковић, адвокат из ..., са умешачем на страни тужиоца ББ из ..., ради утврђења и иселења, одлучујући о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1343/22 од 30.03.2022. године, у седници одржаној 30.09.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1343/22 од 30.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1343/22 од 30.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог АА и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 520/19 од 10.05.2021. године, у ставовима првом, четвртном, петом и седмом изреке, којима је дозвољено преиначење тужбе, утврђено да је тужилац власник стана 1А, површине 52м², који се налази у стамбеној згради бр. ... у ул. Јурија Гагарина на Новом Београду, уписаног у Б лист 2. део ЛН бр. ... КО Нови Београд, обавезан тужени АА да се са свим лицима и стварима исели из наведеног стана и исти преда тужиоцу на слободно коришћење и располагање и обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате 314.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог АА за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени АА је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о

ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...55/2014), који се у конкретном случају не може применити, у смислу члана 506. став 1. тог закона, али који је по садржини и дејству истоветан одредби члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09, у даљем тексту: ЗПП).

Према члану 395. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тужачење права.

Из наведеног произлази да Врховни суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај, јер је решењем РЗ 5/23 од 05.10.2023. године Апелациони суд у Београду одлучио да се не предлаже Врховном суду одлучивање о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1343/22 од 30.03.2022. године, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 09.10.2001. године. Вредност предмета спора је 800.000,00 динара.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављеним у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 30.03.2022. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**